

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan, izvenredno ponedeljek in dnevi po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakove velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se jasno izkazujejo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opraviništvo, na katero naj se blagovoljijo posiljati naročila reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami.

Budapešt 30. aprila. Senyey je svoj mandant položil. Spodnja zbornica je izrekla svoje obžalovanje ob odstopu tako izvrstnega uda.

Carigrad 30. aprila. Veliki knez Nikolaj obišče jutri sultana in odpotuje potem proč. Včeraj je bil blizu Carigrada tepež mej ruskimi in turškimi vojaki; na obeh straneh je 80 ranjenih. Seraskierat je prepovedal ruskim vojakom prestopiti demarkacijsko linijo.

Grob dualizmu

raznjanjati denes dve vesti, ki sta si jako različni, ali vendar morda v ozkeje zvezi: namreč zopetne gotove vesti da bode Avstrija vendar le Bosno v naslednjih dnevih zasedla, in pa nenadejani izstop barona Sennyeyja iz ogerskega zbora.

Razen „Pester Lloyd“, kateri je zvedel, da ima general Rodič že ukaz, da pojde kot vojaški poveljnik avstrijske vojne v Bosno in Hercegovino, imajo tudi predvčerajšnji angleški vladni časopis iz Dunaja telegrame ki zanesljivo poročajo, da je že trden sklep storjen, da naša monarhija anektira v naslednjih dnevih Bosno.

Dunajska „N. Fr. Pr.“ te vesti potrjuje, pa imenuje tudi že dalmatinskega poslanca gosp. Flucka, kateri je v zadnji budgetnej debati naravnost za Slovane in za njih ravnopravnost govoril, kot načelnika prihodnje avstrijske civilne vlade v Bosni.

Ker se ta vest iz Pešte, Dunaja in Londona zopet tako pozitivno raznaša, verjamemo

v njo tudi mi, ker baš v teh treh mestih so glavni nasprotniki poštenega in pametnega osvojenja teh slovanskih dežel.

Tudi mej avstrijskimi Slovani, ki so bili iz najčistejšega avstrijskega patriotizma prej za osvojenje — zmanjšalo se je število onih, ki žele tega anektiranja. Boje se namreč, da ne bi magjarizem in protislovanska struja tudi v Bosni svojih jaje zalegla in rajši vidijo, da te dežele še potrpe na Slovanom ugodne čase.

Ali na vse zadnje morda imajo pa oni prav, ki trdijo, da kakor brž Avstrija prestopi Savo in Uno in dalmatinsko bosensko mejo, stori prvi glavni korak iz specifično magjarsko-nemške k slovanskej ali Slovanom pravičnej Avstriji. In kdo od nas bi tega živo ne želel?

To pa bi bilo grob dualizmu, kateri je dal vrhovno vlast Magjarom in Nemcem, s Slovani je pa narediti poskušal po znanih Beustovih besedah.

Da sta imenovana za na čelo te ekspedicije baš dva Slovana za načelnika, Rodič in Fluck — to nas tolaži, da bode ta korak v zvezi in sporazumu z bratovsko nam Rusijo storjen, a ne s Slovanom sovražno Anglijo.

Druga važna novica je, da je ogerski sloveči poslanec baron Sennyey svoj poslanski mandat položil. Zakaj ravno zdaj v tem velikem hipu? Spodnja ogerska zbornica je izrekla svoje obžalovanje nad odstopom tako „izvrstnega“ uda. — Kaj ta odstop pomenja? Baron Sennyey je bil zmirom imenovan kot mož konservativne „prihodnosti“ na Ogorskem. On nij poseben čestilec zdanje uredbe monarhije. Mar misli, da že njegov

čas prihaja in zato neče niti s Tiszo niti z opozicijo glasovati? Mar je i on „podgana“, ki zapuša utapljačo se ladijo? Telegram nam tega še ne pojasnjuje, mogoče pa je.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. maja.

Ministerske konference se nadaljujejo. Včeraj je bila zopet skupna seja pod predsedstvom cesarjevim. Provizorij se namreč izteče 31. maja, vnana situacija je krvavo-oblačna, naša monarhija pa vsled Beustovega dualizma notranje razprta in negotova.

Vnanje države.

Knez **Gorčakov** je sicer že bolj zdrav, vendar slabost in prikazni podagre mu delajo vsako delo nemožno.

Iz **Carigrada** se 22. apr. piše: Po vsem je novo ministerstvo vsakako Rusom prijazno, po duhu Mahmud Nedimovem, in zdi se, da je ministerstvo Sadik prehodno ministerstvo. Sultan sam baje že meni, da ga Rusi morejo varovati ne le proti vnanjim sovražnikom ampak tudi proti lastnim podložnikom. Zarote proti njemu so bile jako resne. Vojaška stranka je vsa protiruska. Za to bi sultana odstavila, ko bi le mogla.

Iz **Belgrada** se javlja: Vse baterije so odšle na mejo. Prvi razred milice je dobil ukaz marširati, drugi da naj bode pripravljen. Cel štab in minister Ristič spremljajo kneza v Niš.

Angleži stavijo baje sledeče uvete za kongres: Nova bolgarska država razteza naj se od Dunava le do Balkana: v Rumeliji in Macedoniji naj se samo reforme upeljejo; Tesalija in Epir odstopiti se morati Grške; Srbija se ne pripozna za neodvisno; Besarabija ostane pri Rumuniji in Batum pri Turške. — S kratka: Rusi naj so zastoj vojevali, ali prav za prav za strahopetne Grke!

Listek.

Leon Brossy.

(Povest, poslovenil Fr. Kr.)

(Dalje.)

Osmo poglavje.

Jola Brossy nij le celo noč, temuč še drugi dan pri Karli ostala. Deklice ste hišico obiskale in šetale, pomenjkovale se o prihodnji sreči, po gričih. Vsaj niste prav nič senor Karnarja vidile, in Moratin je bil pa tudi tako nenavadno prijazen. Tako je minul mej veseljem in kratkočasenjem dan.

Ptuja ladija, katero sta Karnar in Moratin vidila, se je na iztočji zaliva ustavila, in kapitan je poslal slugo na obrežje, da bi povprašal po Leon Brossyju. Ko se mu je odgovorilo, da se je omenjeni poleg obrežja odpeljal, in da se še le v dveh ali treh dneh vrne, se je vrnil sluga na ladijo, in nihče nij več o tej reči vedel.

Ta reč pak je dala Karnarju in Moratinu

mного dela. Radovednost prvega je bila večja in večja. Vpraševal je svojega prijatelja gotovo stokrat na dan, kaj hoče kapitan tuje ladije Brossyju. Spremljan od Moratina je večkrat obiskal zatvornico, da bi se prepričal, da nista Karlin oče in brat ušla ali vsaj poskušala. Tako je prešel dan.

Nastal je že mrak, ko ste stopale Karla in Jola po griči navzdol iz severne strani proti Loretti. Obiskali ste razvaline cerkvice, katera je bila ob času tlačenja Špancev v Mehiki sezidana, in katero so sedaj ljudje pogosto obiskovali. Ko ste vse ogledale, ste se napotile domov skozi gozd, tu pa tam malo počivale in se prav živo pogovarjale.

„Kako je ta kraj samotni!“ reče Jola okrog sebe gledaje, „li veruješ, da so strahovi?“ — „Kako bi to vedla? Menim, da so za one, kateri na nje verujejo,“ odvrne Karla. „Zakaj vprašaš?“ — „Mislim sem ravno, kako bi se vstrašila“ Nij dokončala, temuč poskočila s tal, trepetaje po vsem životu. — „Kaj si rekla? Zakaj nijsi dokon-

čala?“ Trpelo je nekaj trenutkov, predno je Jola bila v moči govoriti. — „Nijsi nič slišala?“ vpraša. — „Kaj, slišala?“ — „Slab, votel glas“ — „Glas? Kaj je dejal? Od kod je prišel? Ali še slišiš?“ — Glas, ki je klical: Pomagajte — pomagajte! Čakaj, sedaj zopet, ali ne slišiš?“

Obe ste skrbno poslušale, in glas, ki je Jolo tako vstrašil, se je ponavljal. Gotovo je bil to glas kakega moža, kateremu se je kaj pripetilo, katerega, dasiravno slabega, ste deklice čule, kakor iz daljave. Ko se je glas večkrat ponavljal, reče Karla: „Nij li to vendar čudno — zdi se mi, da ta glas iz zemlje pride.“ — „Meni se je tudi tako zdelo, pa mislila sem, da se mi bodeš smijala, ko bi ti bila to povedala. Slišiš, že zopet? Ali hoče bežati, ali odgovoriti?“

Karla je zrla proti vasi, nij bila prestrašena, temuč le nekoliko oplašena. Akoravno je neutrudeno poslušala, je vendar preteklo nekaj časa, predno je mogla vedeti od kod prihaja glas. Naenkrat veselja vsklikne ter

To so pogoji judovske nesramne pasme, iz katere je Beaconsfield.

Nemško pruska vlada skuša z Rimom porazumeti se ali kak „modus vivendi“ najti. Vnanje in notranje položanje jo na to sili. — Siti so „kulturkampf“. — Ali pa bodo želeni pogovori imeli kakov uspeh, to se bode videlo. Na obeh straneh bi bilo popustljivosti treba za to.

Francoški „Journal des Debats“ daje, kakor sitna stara baba, povsod svete kjer jih nihče ne prosi in ne mara. Zdaj svetuje ta časopis Črnogorcem in Srbom, naj se udajo Avstriji t. j. naj sklenejo trgovinske in vojaške pogodbe tako, da jim bode vse te stvari Andrassy vodil.

Izmej **amerikanskih** ladij, katere so uže znane, da bodo zoper angleške trgovske ladije pod rusko flago na lov šle, ako do vojske pride, znane so te-le: „Haw“, „Carles-town“, „Freedom“ in „Simrock“. Poslednja ladija je bila nekdanj nemška.

Dopisi.

Iz Celovca 30. aprila. [Izv. dopis.] Brali ste gotovo po nemških časnikih, kako se bodo pri nas liberalci letos pri mestnih volitvah napeli, da ne bode več voljen znani narodni naš trgovec gospod B. C. Rossbacher v mestni zbor. Res so se bili naši pseudo-liberalci, recte prusijani ali Veliko-Nemci na vse kriplje na noge postavili, da bi zbrisali ta „madež“ koroškemu mestu. A vse njih prizadevanje je bilo zastoj. Zvezda nemškega liberalizma pada. Propala je tedaj tudi letos v tem razredu takozvana „liberalna“ stranka, katere kandidat je dobil 20 glasov. — Tudi pri nas bi se povrnil bolj toleranten, bolj patrijotičen avstrijski duh, ko bi se — sistema in njeni ljudje izpremenili.

Iz Ptujja 30. aprila. [Izviren dopis.] Pogreb Andreja Kranerja je bil denes veličasten, kakoršnega naše mesto uže dolgo ni imelo. Ljudstvo je privrelo od vseh strani, znamenje, da je bil umrli zelo čislán. Po dokončanih ceremonijah zapeli so mu pevci slovensko nagrobnico „Blagor mu“. Pelo se je izvršno. Slovenske pesni na našem mirodvoru čuti, je žalibog le redka prikazen bila do sedaj. Zatorej pa naj bode pevcem za njih trud presrečna zahvala izrečena.

Ob enem imam poročati, da napravijo 4. maja t. l. mariborski gimnazijsti v naše mestice izlet. Program veselice je jako zanimiv. Po dnevi se bodo dijaki v bližnjem jelševem

gozdu tako zvanem „Eichenwäldchen“ zabavali. Zvečer ob pol osmej uri pa napravijo na „strelišči“ (Schiesstätte) veselico s sledečim programom: 1. Festrede, 2. Dunte vetri v. D. Jenko, 3. „Slovenski govor“, 4. Clavierpiece, 5. Normanns Sang, V tihej noči v. A. Hajdrieh, 6. Komischer Vortrag, 7. Na straži, 8. Clavierpiece, 9. Domovina v. A. Nedved, „Liedesfreiheit“ v. H. Marschner, 10. Kdo je mar? Potem ples. Ne spominjam se, da bi se slovenski na našej „Schiesstätte“ toliko pelo in govorilo, kakor se bode imenovani dan. Udeležili se ga bodo gotovo vsi domoljubi.

Od Male nedelje 29. aprila. [Izv. dop.] Denes nas zapušča naš spoštovani učitel g. Zorman, da se preseli v drug odločen mu kraj — Jurkloster. Mi obžalujemo odhod tega gospoda, kateri si je bil pridobil pri nas ljubezen otrok in spoštovanje staršev. Tem več nam je žal po odhajajočem učitelju, ker so ga nam odvzele intrige malonarodnih mož in ker smemo po vsej pravici reči, da mu je tudi njegova narodna zavest in značajnost škodovala. Zakaj se pa nekaterim drugim učiteljem v tem okraji, katerih obnašanje je celo večkrat prav škandalozno, nič žalega ne učini? Ali jih mar njih nemškutarenje brani vsega hudega? G. Zormanu pa si jaz v imenu večine farmanov dovoljujem javno izreči prisrčno zahvalo za njegovo zasluzno delovanje pri nas.

Izpod Orlovne 30. aprila. [Izv. dopis.] Pretečeno nedeljo 28. aprila je nam napravila Kroparska čitalnica, še komaj dobro ustanovljena, uže prav mikavno veselico, katere se je izvršno vršila in okoličanom, kakor tudi domačinom, zopet dala priložnost sniti in zabavati se v miru in narodnem duhu. Ob pol osmih na večer, ko se je zbralo nad 70 udov in gostov v čitalničnih prostorih, pričela se je veselica z lepo ubrano pesnijo „Ilirija oživljena“, potem se je vršila igra „Vdova in vdovec“. Igralo se je nepričakovano dobro. Pokazale so se kot izvrstne igralke gospica Ana Varlnova (vdova), še le prvokrat na odru, kakor prav izvrstna črna vdova, in gospica Lizika Zupanova (Milka) sè svojo naivnostjo in veselim prostim obnašanjem — pravi kontrast prvej. Živku bi priporočali prihodnjič bolj glasen in razločen govor, vendar sta z baronom popolnem zadostovala svojim nalogam.

Po dokončanej igri pelo se je še mnogo narodnih pesnij, katere je gospod Tom. Šusteršič sè svojim lepim tenorjem izvršno podpiral. Vendar je mej vsem najbolj dopadal duet „Šablenka brušna“, ki sta ga peli gospici Lizika Zupanova in Micika Petrovna tako korektno in izvršno, da ste ga morali ponavljati. Konečno še omenim tombolo, katere so gospodje in gospice iz Kamnegorice in Krobe z dobitki preskrbeli, katera nas je tudi dobro zabavala. Po končanem programu se je mladost kratkočasila s plesom in se sukala do ranega jutra. Želeti bilo, da se nam še večkrat poda taka priložnost, zabavati in zbirati se v narodnem smislu, in da bi se tudi bližnji Radovljičani v večjem številu udeležili takih veselice, kakor so se sedaj.

Iz logaškega okraja 24. apr. [Izv. dop.] V „Laibacher Schulzeitung“ od 10. aprila št. 7, kakor tudi v „Slovenskem Narodu“ od 20. m. m. št. 91 nahajajo se dopisi iz logaškega šolskega okraja. Oba ta dopisa govorita o zidanih novih šolskih poslopjih, o povečanju sedanjih šol in pomnožitvi razredov na šolah v tem okraji, itd. itd.; vse to delovanje da se je pa pričelo, odkar imamo novega g. predsednika v okrajnem šolskem svetu in druge nove ude te šolske oblasti. Mnogo mnogo se hvali v teh dopisih delovanje novega okrajnega šolskega sveta nasproti onim, kateri je preje posloval.

Dokler je ona notica stala le v „Laib. Schlz.“, katero tako le nekateri nemškutarski, in učitelji, kateri se pri vladajočem vetru morajo takove kazati, berò, mislili smo dopisu se le smehljati ali ga popolnem ignorovati, ker v resnici ne bi bilo vredno o tem dopisu omeniti, posebno, ker nij bilo v njem imen in osebnostij.

To naše mnenje predručal je jednak dopis v „Slovenskem Narodu“, kateri prejšnjega okrajnega glavarja Ogrinca, ter celi okrajni šolski svet z besedami napada, da bode šolstvo „vendar“ boljše napredovalo, kakor podprejšnjim znanim „Ogrincem“ itd. Na to sledi vse drugo navejanje v šoli kakor v dopisu „Laib. Schlz.“

Nečemo zaslug sedanjega okrajnega glavarja, barona Guicha manjševati. Zmožnosti njegove so povsodi, posebno v uradniških krogih dobro znane; a odločno moramo trditev odbijati, kakor da bi od časa, odkar je pričel

poklekne samo nekoliko korakov od kraja, kjer ste sedele. „Tukaj je tisti kraj!“ reče polna veselja, „gotovo je kaka jama. Ali ne slišiš bolj razločno sedaj kot prej. Tukaj mora biti,“ reče, oziraje se skrbno okrog sebe. „Ko bi vsaj tako tema ne bila, bi se nama uže posrečilo vhod dobiti.“ Preiskala je varno površje tal, odmetala veje in velo listje in zagledala je luknjo, raz katere je bila nedolgo rušnja vzeta. Ko zemljo prebrska, vidi zdajci konec neke deske. „Kaj je to?“ mrmra sè soboj. „Tukaj je nekaj na tleh.“ — „Bodi previdna!“ reče Jola, „morebiti je kdo tukaj jamo skopal in to je štoln.“ — „To je,“ odvrne Karla in pomaje desko. „Tukaj!“

Posrečilo se jej je desko malo premakniti, in zdajci čujeti zemljo in kamenje, katero je v jamo padalo, črez katero je bila deska položena. Deklici ste se še bolj čudili, videvši veliko luknjo in čuvši glasove razločnejše in glasnejše iz nje.

„Pomagajte, pomagajte! vi tu zgoraj, bodite uže kdor koli hočete!“ reče glas. „V

velikej revij sva. Rešite naju grozovite smrti po lakoti in zmrznjenji!“ — Pomagajte! Pomagajte!“

Deklice so bile, slišavši ta strašni glas, zelo prestrašene. „Kako je strašno in grozno,“ vsklikne Jola, „kaj nama je začeti?“ — „Uže vem kaj je,“ odvrne Karla, „uboga moža sta rudarja, katerima se je ponesrečilo. Pomagati jima morave iz luknje.“ — „O Bog!“ reče Jola, „vsaj je uže skoraj noč. Mene je uže groza, ako mislim, da bodem morala po noči tukaj biti. Kako jima moreve pomagati?“ — „Te le deske morave odnesti. To se ve da nij po naključji. Verjeti bi se moralo, da jih je kdo nalašč noter pahnil; pomagaj mi to desko držati, in kmalu bodeve tako luknjo naredile, da jih moreve viditi.“

„Hvala Bogu! to je prava pomoč. Veseli se oče, to niso sovražniki, marveč prijatelji. Jaz jih slišim. To so ženske.“

Karla je šla bliže in zrla v jamo, da bi vidila globokost in širokost jame ter jetnika,

a nič nij mogla razločiti, bila je spodaj gosta tema. Vse deske bodeve morale proč vzeti, ljuba Jola,“ reče Karla. „Hitro, da ne izgubive časa.“ Hitro ste se postopile dela, in toliko desk proč zmetale, da ste vsaj vidile širokost jame in dve črni osobi na dnu, katerih je ena stala in kvišku gledala, druga pa na tleh ležala.

„O, tukaj sta!“ vsklikne Karla.

„Kako nama morete pomagati?“ vpraša Palo Marino, — kajti on je bil, ki je stal, imate li vrvc?“ — „Ne, sennor.“ — „Tudi nobenega kola, ki bi nama mesto lestve služil?“ — „Ne, ali bi pa deske ne mogle služiti,“ vpraša Karla, jih ne morete porabiti?“ — Marino je malo preudarjal in vprašal: „Kako so pa dolge?“ — „Malo daljše, kakor je jama široka.“ — „Ravno take bi potreboval!“ odvrne Marino razveselivši se, „spustite eno k meni, dobre ženske, in poskusil bom, ako bo šlo.“ — Karla stori kar jej je on rekel ter vrže v jamo jedno desko, katero je Marino pobral in jo tako nastavil, da mu je potem

nov okrajni šolski svet v Logatci poslovati, odkar je šel prejšnji okrajni glavar, g. Ogrinec v pokoj, da se je pričelo še le v istem času veselo gibati na šolskem polji, in da je ta uspeh edino le novo imenovani okrajni šolski svet dosegel. To je neresnica. Kajti od početka aprila 1877 do danes bilo je mesto postavno ukazanih 12 sej okrajnega šolskega sveta, le cele — 3, mej tem, ko so bile preje pod „znanim“ Ogrincem skoraj vsaki mesec seje. Naj nam bode dovoljeno izreči, da se to vedenje sedanjega okrajnega šolskega sveta ne tolmači za pričnost.

Kar se pa tiče projektiranih šolskih poslopij, o katerih pravi dopisnik „Ljub. Schlz.“ da jih je sedanji okrajni svet projektiral, moramo konstatirati faktum, da je vsa nova poslopja uže g. Ogrinec projektiral; a ne le to, tudi načrte je delal, in za nekatera teh poslopij celo denarja nabral, kateri mora še v to porabo pripravljen biti; ako tedaj o zaslugah govori, ima takove v prvi vrsti g. Ogrinec, v drugej pa g. Stegnar, bivši okrajni šolski ogleda, in v obče ima zasluge prejšnji okrajni šolski svet.

V resnici je sedanji okrajni šol. ogleda, g. Eppich predlagal pomnožitev nekaterih šol na več razredov, kar je okrajni šol. svet potrdiral. A to je tudi vse, kar je novi okrajni šol. svet pokazal, in videli bomo, se bodo mogli Eppichovi predlogi praktično izvesti.

Naglašati mora se pa še, da je bivši okr. š. ogleda g. Stegnar te predloge radi razširjenja šol itd. zato ob svojem času opustil izreči, ker se mu nij praktično dozdevalo kakor tudi drugim okrajnim š. svetom, da bi deželni šolski zalog preveč ne trpel. Bodočnost bode pokazala, je li imel pravo ali ne.

Nijamo hoteli denes logatski okr. š. svet grajati, nego le resnice povedati, in čast možu varovati, ki je vedno le na korist narodu delal in kateri ne zasuži zdaj psovk, ko je v pokoji. Ali se pa morebiti hočejo zdaj zato nadnjim iznositi, ker se ga jim nij več bati, — ali ker ne more nobenemu več koristiti?

Domače stvari.

— (Razglas obligacij kranjske zemljiščne odveze), ki so bile 30. aprila l. 1878 izsrečkane: s kuponi po 50 gld. št. 151, 180, 190, 222, 367; s kuponi po 100 gld. št. 29, 109, 261, 620, 639, 705, 759.

367, 928, 967, 986, 1047, 1111, 1138, 1143, 1206, 1431, 1435, 1453, 1488, 1490, 1544, 1751, 1794, 1967, 2039, 2127, 2215, 2251, 2349, 2366, 2379, 2417, 2500, 2573, 2736, 2764, 2771, 2815, 2853, 2929, 3044, 3046, 3056; s kuponi po 500 gld. št. 17, 179, 196, 219, 220, 233, 259, 571, 598, 739, 742, 793, 810; s kuponi po 1000 gld. št. 3, 36, 503, 506, 534, 546, 568, 627, 705, 732, 949, 976, 1250, 1259, 1443, 1508, 1526, 1549, 1595, 1604, 1613, 1622, 1632, 1635, 1943, 2009, 2213, 2289, 2344, 2440, 2603, 2605, 2624, 2626, 2668, 2703, 2804, 2814, 2819, 2840, 2845, 2848, 2851, 2891, 2922, 2923; s kuponi po 5000 gld. št. 73, 289, 335, 594; lit. A. št. 219 à 210 gld.; 708 à 1250 gld.; 1273 à 10 000 gld.; 1582 à 200 gld.; 1624 à 5000 gld.; 1635 à 5000 gld.; 1636 à 5000 gld.; 1638 à 5000 gld.; 1646 à 5000 gld.; 1655 à 5000 gld.; 1755 à 100 gld.; 1764 à 150 gld.; od obligacije s kuponi št. 951 pr 1000 gld. z deželnim zneskom 940 gld. Omenjene obligacije se bodo v izsrečkanih kapitalnih zneskih v avstr. velj. po šestih mesecih od dneva srečkanja po predpisu postavnih pravil v gotovem denarju pri kranjske deželni blagajnici v Ljubljani plačevale, katera bo tudi za neizsrečkani znesek 60 gld. obligacije št. 951. za 1000 gld. nove obligacije izdala. Zadnje tri mesece pred zapadnim obrokom zamenjuje (skontira) deželna blagajnica v Ljubljani izsrečkane obligacije, kakor tudi vse kupone kranjske zemljiške odveze proti 5% nem natančno po dnevih izračunjenem odbitku na korist zaklada kranjske zemljiške odveze. Razun omenjenega se še to na znanje daje, da se lastniki s sedečih uže poprej izsrečkanih obligacij še niso oglasili za plačilo s kuponi št. 74, 260, 327, 443, po 50 gld.; št. 137, 494, 601, 1175, 1254, 1409, 1485, 1843, 1855, 1861, 1937, 1939, 2013, 2041, 2051, 2144, 2191, 2369, 2488, 2576, 2577, 2581, 2746, 2823, 2928, 3036 po 100 gld.; št. 203, 211, 218, 446, 553, 569, 655, 672, 802 po 500 gld.; št. 125, 234, 244, 290, 461, 507, 850, 987, 1294, 1590, 1717, 2037, 2160, 2254, 2295, 2302, 2569, 2592, 2594, 2653, 2830 po 1000 gld.; št. 248, za 5000 gld.; št. 1301 lit. A. po 90 gld. Ker po nastopu za izplačanje izsrečkanih obligacij odločenega časa pravica na plačevanje obresti odpade, toraj se lastniki navedenih obligacij opo-

minjajo, naj se oglasijo za izplačanje kapitalnih zneskov, ter se bodo obresti, ako bi jih privilegirana c. kr. avst. narodna banka na kupone iz dobe po nastopu za izplačanje kapitala odločnega časa izplačala, pri izplačanju kapitalnega zneska obligacij odtegnili.

— (Umrli) je včeraj Aleš Sajovic, občespoštovan naroden mož v Jézici blizu Ljubljane.

— (Priznanje.) Vsled 40letnega službovanja v deželnej hiši, dobil je deželni vrtar g. Jakob Žitko od deželnega glavarja pismo, v katerem mu čestita k redkej njegovej slovesnosti in priznaje njegovo pošteno in prijazno službovanje. Tudi deželni uradniki in mnogi prijatelji g. Žitka so mu čestitali ob njegovem jubileji.

— (Pri zadnjem vojaškem avancementu) je bil tudi ljubljanske realke profesor A. Senekovič za rezervnega lajtnanta pri polku Hartung imenovan.

— (Obesil) se je na ljubljanskem gradu predvčeranjem po noči ujetnik Wilfan, kateri je bil občeznani tat. Prosil je še prej, naj se mu da posebna celica, in ko jo je dobil, storil je malovrednemu svojemu življenju konec.

— (Iz ljutomerske okolice) se nam piše: Z vremenom nijmo bili pri nas minoli teden nič zadovoljni, kajti drevje je bilo v cvetji, a deževalo je skoro brez prenehanja, tudi drobna toča je nekoliko padala. Pa upamo, da vse to ne bode slabih nasledkov imelo, kajti v nedeljo se je zopet zjasnilo. Seve mraza ne smemo imeti in slane ne.

Dve ali tri Guyotove tärne kapsule, požete pri vsakdnevem obedu, izredno naglo olajšajo in so čisto same ob sebi dovoljne, da v kratkem času najtrdovratnejši prehlad in bronhitis odpravijo. Z njimi je mogoče tudi uže dlje trajajočo jetiko obustaviti in izlečiti; v tem slučaju tär zabranjuje raztop trdin in s pomočjo narave je ozdravljenje čisto najlepše, kakor bi ga bilo sicer pod najugodnejšimi razmerami pričakovati.

Tega popularnega zdravila nij moči dovolj toplo priporočiti in to glede njega delovanja kakor glede njega nizke cene. Ker ima vsaka sklenica po 60 tärnih kapsul, ne stoji vse zdravljenje na dan prav za prav več od 10—20 kr. in so potem vsa druga lečila, ječmenovke, pastile in sirupi popolnem nepotrebna.

Da dohodaš gotovo prave Guyotove tärne kapsule, pazi natanko na naslov, kateri ima imeti podpis gospoda Guyota v trobarvenem tisku. (86—1)

Zaloga v Ljubljani: G. Piccoli, lekarnar.

Loterijne srečke.

Na Dunaji 27. aprila: 74. 4. 14. 17. 6. V Gradci 27. aprila: 62. 83. 25. 81. 21.

za stopnjico služila. Ko se prepriča, da stoji deska dosta trdna, stopi na njo in reče:

„Glej ljubi oče, le šest tacih stopnjic, pa bi nama bilo pomagano.“

Pri teh besedah je vstal stari Marino, koji se je pri včerajšnjem padu v jamo ranil. „Hvala Bogu!“ vsklikne Karla, „kmalu boste pri nama. — Še deske!“ zakliče Marino, „oprostite, da sem tako zarobljen. Če hočete vse deske doli spustiti, se bodeva kmalu pomagala in se vam zahvalila za življenje in prostost.“

Karla in Jola ste spustile deske v jamo, in pazile, da se nij kdo izmej nesrečnežev ranil. Palo je delal dalje. Bilo je to jako težavno delo, kajti zemlja na straneh jame je bila jako trda, da se je mnogo trudil predno je naredil eno stopnjico, na kojoj je položil eno stran deske. Dolgo ste ga deklici opazovali. Ko je Palo v tretjo stopnjico desko dejal in truden prenehal, da bi se odpočil, vpraša Karla: „Ali nas sedaj lahko razumite?“ — „Da, da.“ — „Povejte nama tedaj, kako ste

tu notri prišli?“ — „Prav rad vam povem,“ je oni spodaj odgovoril, „neki mož, ki se Karnar imenuje, nas je tu sem zvalil.“ — „Karnar? — je li mogoče? Kaj pa je dejal,“ reče Jola.

„On se je delal, kakor bi nama k nekemu pot kazal, kojega sva iskala. Skoraj gotovo je to zatvornico uže pripravil, ali za nasu ali iz drugih uzrokov to ne vem. Jaz . . .“

Zdajci preneha in pogleda očeta, koji je stokal na tleh, potem pa mu hiti pomagati.

„Sennore,“ reče trenotek pozneje, „moj oče se je pri padcu ranil, in trepetal od mraza.“ — „Ovijte ga z našimi šali,“ reče Karla in vrže šal v jamo. Tudi Jola to stori. — „Lepa hvala! ravno sem vama mislil nekaj svetovati. Ali blizu stanujete?“ — „Da, komaj deset minut od tod.“ — „Ker ne bodem mogel kmalu iz lukaje priti, še manj pa moj oče, mislim, da bi ena, ali pa še boljše obe šle domov in nama kaj živeža prinesle, da se bodeva nasitila, ko gori prideva. Tema je le bolj in bolj, tudi zemlja je zmiraj bolj pusta

in trda. To je zelo težavno delo, posebno za takega človeka, pri takej moči kot sem jaz in ker bodem zelo paziti mogel, ko bom deske položeval, da se še enkrat ne prekucneva nazaj.“ — „Vse bove storile, kar koli zapoveste,“ odvrne Karla, „ker zelo rade vama po moči postrežev.“ — „Tedaj prinesite, kekor hitro je mogoče, jedi in pijače in pripeljite še kaj vaših prijateljev, na koje se smete zanesti. Skrbite pa najprvo, da Karnar in njegov prijatelj ne prideta. Nekaterikrat je prišel z možem, kojega pa nijsva videla, in bati se je, da se ne vrne ravno takrat, ko ga bomo najmenj potrebovali.“ — „Ostanite zdravi, teh par minut,“ reče Karla. „Jola pojdi!“

Deklici ste hitele v Moratinovo pristavo in Palo se je spravil zopet na delo. — „Le delaj moj sin!“ reče njegov oče, ko so bolečine na nogi malo ponehale. „Vse moči bodem zbral, da pridem gori.“

(Dalje prihod.)

Dunajska borza 1. maja.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	60	gld.	70	kr
Enotni drž. dolg v srebru	64	"	20	"
Zlata renta	71	"	55	"
1860 drž. posojilo	110	"	50	"

Akcije narodne banke	784	"	—	"
Kreditne akcije	204	"	90	"
London	122	"	83	"
Napol.	9	"	78	"
Č. kr. cekini	5	"	60	"
Srebro	106	"	55	"
Državne marke	60	"	—	"

Tujci.

30. aprila:

Pri Slonu: Martin iz Dunaja. — Conradin iz Gradca. — Lengyel iz Kanije. — Lapajne iz Idrije. — Derbitsch iz Kranja. — Weber iz Dunaja. — Fond iz Gradca.

Pri Hallét: Maurer Petsche, Sius iz Gradca. — Freudenthal iz Dunaja. — pl. Vesteneck iz Litije. — Eckstein iz Dunaja. — Horst iz Berlina.

Razprodaja.

Velika zaloga

raznega nirnberškega in železnega blaga

gosp. Andrej Schreyerjeve konkurzne mase

v špitalskih ulicah v Ljubljani,

se bode od zdaj za naprej dan za dnevom po znižanih cenah na debelo in na drobno razprodajalo.

(135—2)

Opravništvo.

„SLAVIJA“

vzajemno-zavarovalna banka v Pragi.

Program

desetega rednega občnega zbora,

ki bode

dne 14. maja 1878 ob 9. uri dopoldne v lastnej hiši banke „SLAVIJE“ na Senovažnem náměstí pop. št. 978—II. v Pragi.

1. Sklep o poročilu za leto 1877 in o predlogih opravnega sveta.
2. Poročilo računskih pregledovalcev.
3. Volitve:
 - a) petih členov in treh namestnikov v opravilno svetovalstvo;
 - b) treh računskih pregledovalcev in dveh namestnikov;
 - c) osmero razpravnih sodnikov;
 - d) poverjenikov za ozemlja glavnih zastopov.
4. Ustanovljenje nagrade računskim pregledovalcem.
5. Predlogi členov na podlagi §. 31. I—f) splošnih pravil.

Izpisek iz pravil.

§. 31. III. Občnega zbora udeležiti se, glasovati in voliti imajo pravico:

- a) ustanovniki;
- b) členi in sicer, v oddelkih I, II. in III. tisti, ki so pri „Slaviji“ v enem teh oddelkov zavarovani za najmanj 1000 gld., ali pa za dohodek, ki je temu kapitalu jednak in so najmanj jedno celo leto že člani banke; v ostalih oddelkih pa tisti, ki so pri banki „Slaviji“ v enem teh oddelkov zavarovani za najmanj 10.000 gld. in so že celo leto bankini člani.

IV. V občnem zboru ima vsak samo po jeden glas; zastopati koga drugega je, — razen slučajev v §. 26. in 28. spl. pr. imenovanih — dovoljeno le, ako se pooblaščen član, ki sam po §. 31. spl. pr. nema pravice občnega zbora se udeležiti, izkaže v ta namen, da bi dobil izkazni listek, s posebnim pooblastilom, katerega mora člen izgotoviti in vlastnoručno podpisati. To pooblastilo mora biti tudi od pooblaščenca vlastnoručno podpisano in izgotovljeno na blanketu, ki ga je glavno ravnateljstvo na členovo zahtevanje pooblaščenca poslalo. Potem ga glavno ravnateljstvo še jedenkrat pregleda, podpiše in pooblaščenca izroči.

V. Kdor bi se hotel občnega zbora udeležiti, naj to naznani osem dni (tedaj letos do 6. maja) prej glavnemu ravnateljstvu, kjer bo dobil izkazni listek in program občnega zbora.

§. 23. IV. Koncem vsacega leta, — računajoč od jednega občnega zbora do drugega — izstopijo štirje členi iz opravilnega svetovalstva in sicer ti, ki so najdalje bili v njem. Pri enakosti časa odločuje žreb. — Odstopivši členi morejo zopet voljeni biti.

(Po starosti izstopijo iz opravilnega svetovalstva gg.: Ivan grof Harrach; dr. Ivan Jeřábek, Dragotin Židlický, J. V. Novák in na podlagi §. 32—II. spl. pr. g. A. Gütling.)

Opravilno svetovalstvo

„SLAVIJE“, vzajemno-zavarovalne banke v Pragi.

(137)

„SLAVIJA“

vzajemno-zavarovalna banka v Pragi.

Program

za skupščino členov odd. III.

(društev za vzajemno podedovanje)

katera bode dne 14. maja 1878 ob 10. uri dopoldne v lastnej hiši banke „SLAVIJE“ na Senovažnem náměstí pop. št. 978—II. v Pragi.

Volitev treh členov in treh namestnikov v kontrolni odbor.

Izkazni listki dobé se do osmega dne pred zborovanjem (tedaj letos do 6. maja) v prostorih glavnega ravnateljstva (št. p. 978—II. Senovažné náměstí.)

Opravilno svetovalstvo

„SLAVIJE“, vzajemno-zavarovalne banke v Pragi.

(138)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Razglas.

C. k. deželna sodnija v Ljubljani je z odlokom dne 27. aprila 1878 št. 3220 na prošnjo gospoda Viljema Mayr prostovoljno prodajo na drobno njegovih v naslednjem zaznamovanih posestev dovolila

1. hiša št. 91 v št. Peterskem predmestju z zemljišči vred v 12. oddelkih in sicer	klicalo se bode:	v cenah od 3000 do 210 gl.
2. travnik na močvirji rekt. št. 278/29 magistratnih zemljiških knjig za		500 gl.
3. posestvo na močvirji rekt. št. 878/30 magistratnih zemljiških knjig v šestih oddelkih, in sicer od teh		
štirje vsak za		400 gl.
in dva vsak po		300 gl.
4. posestvo „Wundischhof“ (v deželnej tabli) in travnik pri tržaški cesti urb. št. 113 zemljiških knjig vitezov nemškega reda v šestih oddelkih vsak po		300 gl.
5. njiva urb. št. 15 zemljiških knjig farne cerkve sv. Petra (pri kolodvorske cesti „v dolgih njivah“ sposobna kot prostor za zidanje) za		1000 gl.
6. dve njivi urb. št. 51 zemlj. knjig farne cerkve sv. Petra, vsaka po		200 gl.
7. njiva urb. št. 52 istih zemlj. knjig za		200 gl.

Ta prodaja se bode vršila

9. maja 1878

počenši dopoldne ob 9. uri pri hiši št. 91 na št. Peterskem predmestju in se bode v naslednjih dneh ako treba vsaki dan od 9. do 12. uri dopoldne in od 3. do 6. uri popoldne nadaljevala.

Vsak kupec mora 10% gori navedene cene kot vadium v roke prodajalne komisije vložiti. Prodajalec pa si pridržuje pravico odobriti prodajo v teku osmih dnij. Druge pogoje in obrisi parceliranja ogleda lahko vsak pri podpisnem c. k. notarji Dr. Jerneju Suppanzu kot za to prodajo imenovanem komisarju.

V Ljubljani dne 1. maja 1878.

Dr. Bart. Suppanz, m/p.

(139—1)

c. k. notar kot sodnijski komisar.

Elegantna
spomladanska obleka
18 gold.

Praktična
spomladanska zgornja suknja
12 gold.

Trdne
spomladanske hlače
5 gold.

in v primerji najfinejše obleke za gospode in dečke; po najnižji ceni obleke za otroke od dveh let naprej.

Spalne suknje
za gospode in gospe
priporoča

M. Neumann,

krojaški mojster,

v Ljubljani, slonove ulice št. 11, v Lukmanovej hiši.

Vnanje naročbe se proti povzetju urno izvrše in nepristojno brez ugovora nazaj vzame.

(111—8)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.